

TOMIS

REVISTA EPARHIALĂ DE CONSTANȚA

= CEL CE VA BEA DIN APA PE CARE O VOIU DA EU
NU VA ÎNSETA ÎN VEAC = IOAN. IV. 14 =

SUMAR

1). La preajma congresului Asociației Generale a Clerului Român Ortodox. 2) Să fim uniți. 3). Duminica. 4) Degetul mucenicului Panteleimon. 5). O Sărbătoare. 6). Psalmul 5. 7). Filme. 8). Misterul Manei Cerești. 9). Partea Oficială. 10). Spicuri din revistele bisericesti. 11). Informații 12). Diverse.

N. 32.847/963

Tip. „Lucrătorii Asociați” Str. Mircea 5 — Constanța

SPRE ȘTIINȚĂ

Revista apare sub redacția și administrația Preotului Gr. Dumtrescu, Directorul Sfintei Episcopii.

Schimbul de reviste, trimiteri de articole, abonamente și orice corespondență se va adresa Revistei TOMIS, la Sfânta Episcopie.

ABONAMENTUL

Revista eparhială costă anual 120 lei.

Un număr . . . . . 10 lei.

TOMISUL

FOAE OFICIALĂ EPARHIALĂ

SUB PATRONAJUL PREA SFINȚITULUI EPISCOP GHERONTIE

In preajma congresului Asociației Generale a Clerului Român Ortodox

Sunt șapte ani dela primul congres al întregii preoțimi și în acest timp nu s'a adus nici o organizare „Asociației” în așa chip, în cât ea să nu se reducă numai la Comitetul Central, ci să fie expresiunea întregului Cler Român ortodox, așa după cum se intitulează; de aceea nici roade n'a putut avea până în prezent, iar preoțimea se află în acelaș stadiu de nesolidarizare ca și mai înainte. Probleme mari au venit și s'au deslegat, fără ca măcar preoțimea să fi fost întrebată.

Biserica a căpătat cu totul o nouă formă de organizare, de care clerul nu a luat cunoștință, până în ziua când a trebuit să se conformeze unor dispozițiuni venite pe cale de instrucțiuni, a căror bază, adeseori nici n'o găseau în Noua lege.

De aci mulțime de lacune, obscuritate, contraziceri, abundă în biserica noastră.

De aci o organizare fundamental deosebită, dela o Eparhie la alta, încât atunci când ai eșit dintr'o eparhie, ți se pare că ai trecut granițele în altă țară.

Fiecare Episcopie își face Regulamente proprii. Mai ales acolo unde Consilierii referenți sunt mai tineri și „cu dor de muncă”, fiind la adăpost de greutățile ce — un biet paroh le avea mai înainte, cu o situație morală și materială oarecum satisfăcătoare, — regulamentele și măsurile disciplinare, curg.

Ce i s'a dat până acum Preotului de parohie, decât doar o *tutelă* formată din câteva zeci de consilieri și 3-5 epitropi,

iar pe deasupra un Regulament de disciplină bisericească, în care articolele se bat în capete ?

Salariu, situație?—*Faceți apostolat !*

— Iată-l pe preotul din Cadrilater! L'ai momit pe învățător dela catedră cu mirajul preoției, cu o dubiă situație într'o regiune, unde trebuie cu adevărat să faci *apostolat !*

Nu se poate zice că aceștia n'au simțit și o chemare sfântă în inima lor, căci altfel nu ți-ai putea explica puterea cu care un preot din acea parte, muncește și . . . rabdă !

Dar el a văzut acolo, pe lângă *apostolat*, și asigurarea „pâinei cea de ... azi pe mâine“.

I s'au făgăduit salariile întregi de'a ambale funcții, și apoi acum li se cer înapoi ! Dar e o crimă să-l despoi pe om, când aceea ce i-ai dat, abia i-a ajuns să-și înșele nevoile !

Cu dreptul, dacă cer—și trebuie să li se dea libertatea—, să-și întregească studiile, biserica mulțumindu-se cu stagiul pe care aceștia și l-au făcut până acum. Să li lase liber drumul spre a se ridica fiecare cât va putea mai sus pe scara vieții; iar alții să vină în locul lor, și nu să se oprime orice dor de înaintare în sufletul preotului, cum aceasta se observă numai în biserică, unde nimeni nu s'a gândit că și preotul ar avea drept la avansări. A intrat de tânăr în preoție, ca să moară în aceeaș treaptă. Avem numirile de ranguri mucigăite, cu cari Vlădiciei noștri caută să mai răsplătească energiile risipite fără nici o altă nădejde decât... împărăția cerurilor. Dar ele nu dau puțință preotului, nici măcar să poată întreține cu cărți încă un copil ! Acestea s'ar putea valorifica și ca și în învățământ și în toate funcțiile, înaintările în rang, să însemneze pe lângă adausul de cunoștințe pe care l-ar cere, sau măcar menținerea la același nivel cultural, să însemneze și o îmbunătățire în situația materială a preotului.

La fel ar fi cazul cu cântăreții, cari fac și ei parte din cler, și au dreptul în baza trecutului și în baza practicei găsită în anumite provincii din țară, să li se dea posibilitatea ca prin studii și examene să poată înainta în cler.

Nu mai atunci, cred că s'ar stinge dușmănia dintre preot și cântăreț, căci va ști fiecare că aceasta este o treaptă provizorie de practică și că muncind cu drag va putea să nădăjduiască la alte treburi mai înalte și nu să fie *rob și măturător*, o viață întregă.

Aci euvăd rostul unei asociații. Ce se face, e trudă zădarnică, dacă asociația nu se gândește la situația socială a preotului și nu și-o înscrie în programul său.

Asociația însă, nu va putea să lucreze, atâta timp cât nu are o organizare complexă.

Acum Episcopiiile au dat mai multă mână largă de manifestare preoției. Se va îngădui, deci, ca Asociația, cuprinzând întreaga preoțime ortodoxă română, să-și aibă pe lângă un comitet central, și comitete eparhiale cu ramificații în fiecare județ, în fie-

care protopopiat. Organizația va trebui, deocamdată, să se mențină dela centru spre periferie, ca apoi prin votul preoțimei, închegarea desăvârșită să plece dela periferie la centru.

Ea va putea îmbrățișa întreaga viață culturală — religioasă, și socială a preotului, putându-se, astfel, pune pe un teren cu totul înalt, demn și cu rezultate unitare, până în cel mai înfundat sat din România Mare.

Din program va putea lipsi abandonarea costumului reglementar și tăierea bărbii, dar nu va trebui să lipsească ziarul nostru, pe care, cât mai curând, trebuie să-l găsim pe masa fiecărui preot, în locul revistelor de eparhii, cari trebuie să rămâne simple „Buletine oficiale” cum de altfel sunt cele mai multe.

Cursist

SĂ FIM UNIȚI

Astăzi vedem că toate breslele, toate categoriile de funcționari se grupează, se unesc și luptă pentru a dobândi revendicări mai mult sau mai puțin juste, numai noi, clericii, nu ne grăbim să facem acelaș lucru, și de aceea ne găsim într'o situație mult inferioară, de cum am avea dreptul să fim.—Cauza?—Pentru că nu suntem uniți. Cel puțin dacă ar fi unire între clericii dintr'o eparhie, sau măcar dintr'un județ! Dar nici atât nu vedem.

Să nu se creadă însă că, scriind aceste rânduri, mă gândesc la o unire pentru a cere lucruri, ce nu le merităm, sau a ne însuși ceace ar aparține altor bresle. Nu.. E vorba de o unire sufletească de o unire pentru a se cimenta mai bine gândurile noastre, de a alege împreună și a le aplica, mijloacele prin care să putem mai cu folos conduce spre mântuire turma, nouă încredințată. — Dar, la bază acestei uniri, acestei cimentări a gândurilor noastre, trebuie să fie o înțelegere, care să producă lumină și pentru cei ce nu o au, am putea zice o „unire culturală”.

Această „unire culturală” ar avea darul de a ne face ca mai întâiu să ne înțelegem între noi, să schimbăm gânduri și păreri și apoi să le răspândim printre cei mulți, făcându-i să înțeleagă tainele credinței noastre, puterea credinței creștine și rostul ce-l are tie care individ în lume: cu un cuvânt să facem din creștinism un organism, care să înviorere sufletele păstoriiților noștri.

Cum vom putea însă ajunge la această unire, „culturală”? -- Printr'o închegare a unui organ unitar în eparhia noastră, căreia i-am putea zice: „Asociația clerului din Eparhia Constanța” și care ar avea în frunte pe P. S. S. Episcopul nostru, iar ca membri pe toți preoții și cântăreții Eparhiei. Sunt sigur că cu timpul vom pu-

tea avea lângă noi și pe învățători, între cari sunt multe elemente doritoare de muncă și bine dotate.

Această mare Asociație ar avea statutele ei, și-ar crea mijloace de existență și ar avea menirea să trezească creștinătatea noastră la o nouă viață prin publicări, conferințe, adunări etc. și cu timpul ar deveni, în Eparhia noastră o forță vie, peste care n'ar putea trece așa de repede ori cine.

Dar poate va zice cine-va: „Ce nevoie este de acest organ, când fie care preot poate să lucreze singur, dacă voește“? Iar altul poate să zică: „Oare nu sunt destui preoți cari muncesc pe ogorul Domnului“?

— Este adevărat că poate cine-va să lucreze și singur și chiar sunt destui preoți cari lucrează, dar în toată această muncă trebuie o coordonare și o intensificare.

Pentru ca să putem avea un efect vădit, mișcarea noastră de asanare morală, de cultură religioasă, trebuie începută odată și din toate părțile.

Pentru ca un comandant de armată să poată avea sigură victoria, dă ordine să se atace inamicul odată din toate părțile, nu numai într'un singur loc, căci ar pierde câte-va vieți de geaba; atacând odată din toate părțile, inamicul va fi împresurat și distrus.

Ei bine, inamicul stă în fața noastră. Este neștiința, sunt secetele rătăcite, sunt piedicile de tot felul ce ni-se pun în cale. De aceia trebuie atacat odată și cu forțe unite, ca să avem succesul definitiv.

Pentru aceasta se cer anumite condițiuni și anume: Să fie un comandant bun și destoinic și apoi unitățile să fie cuprinse de elan, să pornească la luptă cu suflet. Or, comandant bun și destoinic avem în parsoana P. S. Sale Episcopului nostru, care a dovedit dragoste, pricepere și destoinicie de a munci fără preget; care nu a cruțat nici odihnă, nici timp și a mers din sat în sat, aproape în toată Eparhia, dând sfaturi și încurajând pe toți; care a pus atât suflet pentru adunarea fondurilor necesare clădirii Seminarului; care, în sfârșit, este un vrednic cunoscător al vremurilor în care trăim, fiind croit pentru lucruri mari.

Dar și unitățile sunt la înălțime, și între preoți se găsește acel suflu intern pentru a începe lupta; de asta nu cred să se îndoiască cine-va. Rămâne numai să facem unirea, să coordonăm munca și să pornim la treabă.

Să nu se uite un lucru și anume, că «unirea culturală» ne va aduce în curând și prosperitatea materială și mai cu seamă pe cea morală, căci fiind o forță unită, nici-o putere din lume nu ne va putea abate din cale.

Numai prin unire și muncă Biserica din Basarabia posedă astăzi o forță materială, cum nu o are altă Biserică.

Să dea Dumnezeu ca anul ce vine să ne găsească și pe noi

preoții Eparhiei Constanța uniți în „Asociația” noastră și avem să vedem că, într'un timp foarte scurt, se va schimba fața tuturor stărilor de astăzi.

Dar, veiu mai reveni asupra acestei chestiuni.

Econ. V. GEORGESCU
Fetești-Ialomița

1927 August

Un răspuns:

Citim în „Cuvântul” No. 849 din 29 August 1927 următorul articol:

DUMINECA

Un vechiu cunoscut m'a cercetat zilele trecute la redacție. Ne știm de pe vremea când, studenți amândoi, colaboram la Noua Revistă Românească. Acum avea un necaz. Și eu trebuia să-i dau o mână de ajutor.

Pricina, pe scurt, e următoarea: Era profesor la un seminar din țară. Suplinitor. A întârziat mulți ani pe la studii în streinătate, a făcut și politică și nu a prea avut nici gând, nici răgaz pentru examenul de capacitate. De aceea a și rămas suplinitor. Dar valoarea lui didactică e remarcabilă. Acum i se pare că a avut neînțelegeri cu direcția seminarului,—și a fost lăsat—în disponibilitate.

Mi-a dat și o broșură. să o citesc. Era apărarea lui. Eu trebuia să protestez împotriva abuzului cu revocarea.

Abuz? Nu văd. Un profesor suplinitor nu se bucură în nici un fel de stabilitate.— Da, nu se revoacă însă un profesor, chiar suplinitor, în cursul anului.

Așa o fi,—dar am cetit broșura. Vechiul meu cunoscut are o concepție specială despre creștinism. Că nu ar fi o religie, ci numai o morală. A făcut studii în Anglia, și se declară protestant El zice: anglican. (Pentru noi într'un oarecare fel e tot una).

Foarte bine. Și anglicanismul e ceva. Cu toate că nu avem încredere în valoarea lui religioasă, și mai ales, cu toate că anglicanismul nu poate fi, pe malurile Dâmboviței de cât un caraghios-lăc de import mai mult, Dar, însăfârșit, fie care om își alege credința care i se potrivește mai bine; și cine ce are să zică?

Stau totuși să mă dumiresc. Dacă d-ta, d-le coleg, ești anglican, ce cauți într'un seminaru ortodox? Căci aci, la noi, în școalele de credință răsăriteană se cere o anumită convingere; copiii trebuiesc crescuți într'o anumită disciplină.

— Eu cred că trebuie să se expună copiilor toate părerile, și lăsați ca să aleagă.

Evident, crezi! Dar asta se chiamă liber examen, și mai de-

parte protestantism. Ce spui d-ta, nici măcar nu mai e nou. A fost nou acum trei sute de ani. Acum e perimat.

— Da, dar pe mine mă iubesc copiii, și totuș am fost în-lăturat din școală.

— Așa trebuie. Cu atât mai mult cu cât, când ai asemenea idei te iubesc seminariștii.

Vechiul meu cunoscut a plecat dând din cap. Eram un om pierdut! Cine e vinovat de rătăcirea asta așa de grea?

NAE IONESCU

Credem că este vorba aci de d-l Stelian Constantinescu fost profesor suplinitor la Seminarul Teologic din Constanța.

Articolul d-lui profesor Universitar Nae Ionescu ne scutește de un răspuns—cerut de o anumită presă—la această chestiune, în care, blândul Jerarh al Tomisului a fost nevoit să *intervină la timp și energic*, forțat de mărturisirea de credință a unui profesor de seminar creștin-ortodox, și nici decum de lipsa de titluri a Domniei-Sale, a căror verificare era de competența altor organe.

Red.

Degetul Mucenicului Pantelimon

Bărăganul, sub clocotitorul foc al soarelui, zace veșted, zugrumat de ghiarele secetei. Nici un strop de nor nu s'agață de cheotarea cerului; nici un semn de nicăeri, cu vânt liniștit, nu vestește apropierea ploaiei. Satele gem innăbușite de arșiță, într'o duhoare de cuptor aprins; și oamenii, cu mâinele copăite sub subsiori, cată lung și jalnic spre înălțimea sielie, cerșind în tăcere lacrămile pâinii, din picăturile apei cerești.

— Rău de noi, părinte — suspină, înfrânt de amar, moș Rusen. S'a mâniat Milostivul, s'a supărat afară din cale pe lume. Apoi are și dreptate... Nu mai știm de biserică, de nimic! Păgâni nu altceva, slujim satanii. Uite, dăm în brânci sârbătoarea, să facem toate treburile depe pământ.

Se sprijină cu spatele de gard, oftează și cade pe gânduri. Spun din Evanghelie, că omul trebuie să rabde fără cârtire, ori cu ce îl încearcă Dumnezeu. Se mântue creștinul, care nu-și pierde credința nici odată și are nădejde în foloasele ei, rugându-se și așteptând, ca un copil înțelept, să se schimbe dojana tatălui în ertare.

— Așa o fi, părinte, la carte Că ne spui mereu învățătură bună; dar n'o mai ascultăm. Noi, dela război încoace, mergem după nebuni. O mână de chiaburi cari uitară pe Sfântul, scorniră fel de fel de prepusuri neroade. Ba că ploaia trebuie s'o aducem

cu păduri de salcâmi, ce-ar fi să-i sădim, pe întinsul câmpiilor; ba să tăem șanțuri lungi până la râul Ialomița și să udăm, la fel ca și Bulgarii, arătura noastră. Hei, păcatele mele, că nu mă lua drăguțul ceresc, când ploaia cu găleata din nori și creștea iarba și pe făgașurile drumurilor! Păi zisei unuia mai zilele trecute, de ce nu faci scară la cer și să te duci drept la Dumnezeu, și nici una nici alta, cum îi sosi, să-L înhați de piept, și să-L zgudui, și să-L țipi cât te-o ține gura.

— Dumnezeu, te zvârl jos pe pământ, de Te faci praf! Acum să ne dai ploae. Ai înțeles, or nu?...

Și râde moșul, cu aer mulțumit de sfătos cumi te, care știe că lumeanul e o gănganie sub picioarele Milostivului. Amândoi tăcem. Pe drum sboară o „mașină fără cai“.

— Na, ne face tot una de praf. Măre ce lucru năzdrăvan mai e și căruța asta, care sugă benzină și se ia la întrecere cu vântul!

— Meșteșug de om învățat — lămuresc eu.

— Da: dar tot cu „glagoria“ dela Dumnezeu — adaugă moșul. Și tăcem iarăși. Grăbit sosește vătășelul primăriei, cu un bilețel în mână. Să plăconește și mi-l dă; până să-l citesc, bine face, că îi spune înțelesul:

— Vă scrie, părintele, domn notar. Cică ar fi niște Sfinte Moaște, în sus de Urziceni. Zicem noi, să le cereți și pe-aici, că poate s'o lădura „Al-de-sus“, și ne-o ploaia.

Dau răspuns prin viu graiu, că m'am îngrijit s'aduc Sfintele Moaște, să facem chiar și rugăciuni pentru ploae. Măine după prânz, sosesc preoții la noi, și-am să vestesc tot poporul. Omul pleacă tare vesel, asemenea și moș Rusen.

Până seara vâlva crește în sat, ca vijelia în „lanurile de bucate“. Mulți vin și întrebă, dacă sunt aceleași Sfinte Moaște, ce le-am mai avut, ale Sfintei dela Mănăstirea Argeș?

— Nu, răspund cu care care grijă. Sunt moaștele Mucenicului Panteleimon, dela Sfânta Episcopie din Constanța și sunt... doar un deget.

— Atât? — mirat întreabă câte cineva.

— Sunt de ajuns, arată spusa mea. Moaștele Sfinților se împart pretutindeni în lumea creștină și rămân întregi în fărâma cea mai mică, chiar de-or fi cât un bob de mei. Pâinea e tot pâine, și în stropul din gura furnicii.

— Așa e, șoptesc cu îndrăzneală și să duc. Au sufletele neliniștite. Ziua următoare e așteptată cu îngrijorare. În sfârșit ne vin Sfintele Moaște, să înalță rugăciuni, icnesc plânsuri, frământă graiuri de umilință din orice piept, în fața cerului chel de nori, ca o tivgă uscată de soare. Apoi se lasă preoții cu sfintele Moaște în altă parte, în josul Băraganului.

Lumea se împrăștie, ca dela o îngropare. Răpșatul ei e des-nădăjduirea. Prea sunt mici Sfintele Moaște, într'o cutioară de argint, înfășurată cu un scutec de mătăasă.

Dar seară intră în sat cu un „deget uriaș de nori“, dinspre munte. Suflă încet o abureală de vânt, prigorii sparg văzduhul, cu țipete sfâșietoare, și brotăcei, ici și colo, ascunși în frunziș, fac o larmă de-ți iau auzul! Se pregătește cerul de ploae. Acum pică broboane de apă, rar și tare, pe lemnosul pământ, de sună ca alicile de plumb pe-o tipsie de aramă. Fulgere scapără în vatra apusului—Mugetul tunetului scutură trâmbele de nori, le întinde, le îngroașă, îndesește ploiușul. Noaptea năvălește pe ulițele satului prin băltoace de apă, răcoarea să târăște în urmă, să risipește încet peste tot locul.

Adun călții gândurilor într'un singuratec colț al minții, să le toarcă firul cugetării, cum o vrea, pe când sufletul, ca șoimul sburând în larg aleargă spre împărăția credinții noastre. Cât e de mic și de timid, totuși ajunge — dincolo de laturile Științii — pe un petic de lumină. Un tânăru cu fața rotundă, înalt, c'o ramoră verde în mână, zâmbește și se aproprie...

— M'am rugat și vi se dete ploae — grăește blând. Mântuitorul își iubește aleșii, iartă pe păcătoși. Să fie credință în viața de toate zilele, pe pământ, dela gura pruncului ce se naște și până la pleoapele moșneagului care moare. Astfel se stinge orice răutățe obștească din norodul creștinesc.

Ca o scântee dispăre vedenia. Trezesc mintea, es în ploae. O încovăitură de trăznet licărește în adâncul neguros, buește peste el zguduituri de tunet. Știu eu, ce să mai spun?... Căci așa, ca un „deget de foc“ trece prin aer, scrie peste tot: „Panteleimon“.

Iau de veste că-s zălogit de gânduri minunate. Trebuie să cuget, or după Evanghelie, or să alunec pe povârnișul Științei. Ca un oare care întreb în neștire:— Dece s'ar legă pământul nostru de cer prin rugăciune, ca și o funie de tei din vârful cumpenii cu ciutura de doage, care coboară într'una în apa din puț?...

Răspunsul întârzie departe pe-o frântură de idee, într'un ceaslov vechi mânăstiresc. Acolo, cu scris greoi, în slove chinuite, citii cândva, dus în pribegie cu buni tovarăși de suflet, că, „să se știe, cum la leatul 1853 în amiaza Praznicului Milosârdului Panteleimon, eu— dascălul Dumitrn al Vasiiioaei — am însemnat aici, c'a fost o răpodie mare cu piatră și vânt peste bucatele dumi sale, boeru Popazu. Ne-a silit la muncă în ziua sfântului; l-a mâniat foarte, și-l bătù cu piatră cât oul de porumbel“.

Tăcere evlavioasă mă cuprinde, ascult doar cântecul ploaiei. Țărâe ușor ca printr'o sită deasă. Prin cernătura ei, se duce seceța în altă parte, depe întinsul Bărăgan. Tot mai tare e Dumnezeu și mai puternică ori când străbuna noastră credință, între toate celelalte învățături ale lumii.

Preot Gh. VASILESCU-ZNAGOVEANU

Malu-Ialomița

O SARBATOARE

Cu mare mulțumire sufletească am asistat la ședința cercului cultural preoțesc „Ștefănești“ ce s'a ținut la biserica din comuna Lupșanu Ialomița.

Era în ziua Sf. Muc. și Dr. Pantelimon. Până la ceasurile opt dimineața biserica era plină de credincioși, iar Cucernicii părinți ce compun cercul se adunaseră cu toți.

Autoritățile locale sunt față și la orele nouă se începe Sf. Liturghie în sobor Ceva tainic pătrunde întreaga ființă a celor prezenți, căci Sf. Liturghie se oficiază și cu diacon — lucru foarte rar în parohiile rurale — iar la cântările preoților în altar ia parte și d-l Mihail Vulpescu marele nostru artist și cântăreț la opera din Paris. Cetirile Ecteniilor zise de păr. Diacon Marius Constantinescu — dela biserica Amza din București — și răspunsurile date de d-l M. Vulpescu, ambii baritonii, parcă fac să tremure biserica, iar sufletul nostru a celor prezenți plutește tot mereu în sus, se unește cu Ființa supremă — Dumnezeu — din care a eșit.

Pentru că la Lupșanu sunt câțiva rătăciți de credință, Păf. Rădulescu Ștefănești vorbește despre rătăcirea adventistă și cu citate din Sf. Scriptură, cu pilde din viața de toate zilele, ține atent auditorul și parcă-l hotărăște a merge și îndemna cu toată căldura sufletului, să întoarcă pe rătăciți în sânul bisericii. A făcut mare impresie în public, când părintele conferențiar citește din însăși broșura adventistă: „Prelegeri pentru săptămâna de rugăciuni“ următoarele rânduri relativ la zeciuiala impusă: „micșorarea fondurilor în tezaurul nostru pentru misiuni, face ca lucrarea lui Dumnezeu să treacă printr'o criză. Noi nu putem merge înainte și să începem lucruri noi, fără ca într'un fel sau altul să intre în tezaur un venit mai mare. Acest dar mai mare trebuie să vină prin voi. Acolo unde ați dat cu sutele, se poate ca Dumnezeu să vrea să dați cu miile și mai mult . . . Unii pot să dea cu zecile de mii, acolo unde dau acum cu miile . . . . . Nu ne putem expune la datorii. Fondurile trebuie mărite foarte mult“.¹⁾

La cuvântul apoi Dl. Mihail Vulpescu marele artist român fiu al Lupșanului care într-o vorbire frumoasă, îndeamnă pe locuitorii ca în gospodărie și în lucrările câmpului să facă muncă chibzuită și dă ca pildă cetățeanul francez, în mijlocul căruia a trăit aproape douăzeci ani. Spune Domnia Sa: „Și voi munciiți poate mai mult ca Francezul, dar munciiți fără chibzuință, fără calcul, lucru ce face ca atâtea bogății, cu care-i înzestrat pământul țării noastre, să alunecă printre degete în loc să intre în buzunarul vostru și în visteria țării noastre“. Se închină apoi cu respect în fața eroilor Lupșeneni, căzuți pe altarul patriei, pentru întregirea neamului!

1) Broșura sus citată. pag. 5. capit. Criza prezentă.

Urmează apoi cetirea parastasului de aducere aminte a eroilor campaniei 1916—1918. În procesiune clerul și poporul merg la monumentul ridicat eroilor și aci după o rugăciune de deslegare a celor jertfiți, ia cuvântul d-l N. Ștefănescu profesor la seminarul din Curtea de Argeș.

Domnia Sa evocă amintirea marelui rege Ferdinand I făuritorul României întregite, cum și a ostașilor Lui care și-au vărsat sângele pentru neamul românesc și îndemnă pe locuitori a se supune stăpânirii, căci de Dumnezeu este rânduită. Sfătuește în acelaș timp pe Români să nu dea ascultare oricărei minciuni și svonuri răspândite de dușmani, ci cu încredere și nădejde în conducători, să-și lucreze fiecare ogorul lui, pe care i l-a dat făuritorul României de azi. Fiind pe mare, la spaima Sf. Apostoli - Evanghelia zilei— Mântuitorul nostru ceartă vânturii și marea, care se și liniștesc imediat; tot astfel și Acel ce a fost rege Ferdinand I-iu, în clipele de groază și de desnădejde ale țării din anii 1916—1917 se ridică și ca și Domnul Iisus, pune capăt tuturor îndoelilor, vânturilor de descurajare ce suflau printre oșteni și cetățeni și cu încredere în biruința zilei de mâine, cu credință tare că idealul național se va împlini potolește și pune stavilă miilor de gânduri putrede și îndoelnice, și ne conduce așa de bine încât azi de pe urma Mării-Sale avem o țară mare, frumoasă și binecuvântată de Dumnezeu. Datoria noastră—celor de azi— este să muncim și să ne străduim a păstra cu sfințenie ceia ce El, Vodă al nostru și ostașii Lui, ne-au lăsat ca moștenire.

Gânditori, cu lacrimi în ochi, cu hotărârea tare de muncă în ogorul patriei, am făgăduit în sufletul nostru, lui Dumnezeu, că vom păstra cu sfințenie amintirea eroului mare: Regele Ferdinand I-iu și a oștenilor Lui.

R. M.

Ștefănești-Ialomița

PSALMUL 5

(1290 — 1310 d. Hristos)

*Orânduși o stea să meargă cu Radu Negru voevod...
Să minună de strălucirea-i blajinul Daciei norod,
Apusut soarelui se ntoarse în șapte rânduri înapoi,
Să dovedească roștul steei cu-oștenii ce se scurg șuvoi;
Dar numai Oltul înțelese adâncul tainelor ascunse,
Ne desfăcă sub văz Scriptura cu filele de lacrimi unse:
Maghiarii — dacă s'oploșiră în cuibul bunului Traian —
Să 'nmirezmează de tămăia Erarhului din Vatican.
Ast fum trândav îi ametește și-alunică printre Români
Cu amăgiri să surpe datini și lege sfântă din bătrâni;*

Credința însă 'n Neamu! nostru să zămlisise cu temei
 Din mărturia și cuvântul întâiu!ui „chemat Andrei“, —
 La ce să ardă lumânarea, când robotește ziua 'n casă?
 Din Făgăraș se furișează, cu avuții și oaste — aleasă,
 Evlaviosul Radu Negru, să dobândească alt Ținut,
 În care ruga, ca o floare să-i dea mirosul ei plăcut!
 Străbate munții, trece codrii, străbate văi și ape trece,
 Pe vadul Dâmboviții intră în aer ce 'n brădel petrece,
 Scoboară unde cad talazuri cu licăriri ca solzi de pești,
 S'adună vulturi și sărută isvoare mândre ca 'n povești.
 Uimit rămâne Voevodul, și tot uimit întrebă 'n vânt:
 — Al cui o fi ăst rai pe lume, și-al cui în zări atât pământ?
 Văpuia stelii scânteiază pe undele ce sună 'n vale,
 Ideamnă cugetul să mâie pe călători în jos pe cale,
 Cu ochii umezi Craiul nostru pe-alătura de maluri merge,
 Lăsând iscoditoare gânduri ca fulgeru 'n adânc s'alerge:
 Ca în Ardeal, aceiași masă de câmpuri tremură sub soare —
 Impresurată de fânețe, încondeiată de ogoare —
 Și oamenii, ce-așin cărarea, vorbesc aceiași dulce limbă;
 Cu cel d'întâi bătrân s'oprește și înțelepte graiuri schimbă:
 — „Am să te supăr cu-o 'ntrebare: Într' astă țară 'mbelsugată,
 Ce fel de Neam sălăsluește, și cine de nevoi vă cată?.“
 Moșneagul clatină din plete, în băț se lasă, și răspunde:
 — „Ce suntem?, știe Maica Roma și Dunărea ce multe-ascunde;
 Noi singuri stăm și ne răzbatem cu norul liftelor păgâne,
 Să ținem portul, graiul, legea și viața Nației Române!“
 Din șea s'apleacă Voevodul, ca pe-o icoană îl sărută:
 — „Avem acelaș sânge 'n vine, aceiași soartă neștiută“.
 Adoarme steaua 'n poala șerii și-n 'nvăluie clăbuc de nori,
 În Câmpulung răsbate-alaiul, pe drum ce-l ninge pomi cu flori,
 Răsună cornuri și oboae, și zburdă caii din zăbale,
 Buește lume după lume cu chiote și osanale.
 Aci așează 'ntâia oară domnia nouă pentru Țară,
 Vesteste pace tuturora și ușurări deorice poveră;
 Zidește - apoi palat cu turnuri și groase boiuri de-apărare,
 Ridică lezne pentru suflet: locaș de rugă și 'nchinare;
 Domnița lui — cași acasă în Făgăraș, cu jupânese —
 Sumete măneca la treburi, și în nălbit în trâmbă țese.

Dar datu-le-ai odihna gârlii oprită 'n pânii de vâltori!
 Evlaviosul Radu Negru, cu ochii vii, întrebători,
 În plină zi de sărbătoare zărește 'n larg aceiaș stea,
 Îl bate-alt gând, că 'ntreaga Țară în stănânire va avea...
 Cu tot ce are, fără veste pornește 'n zori din Câmpulung,
 Silește 'n mers, o zi și-o noapte, la Curtea-de-Argeș pâlc ajung.
 Adună meșteri de ispravă și lucrători, un vast sobor,
 Clădește mândră mânăstire și 'nalt palat fermecător!

Aude Oltul și cunună de ederă pe cap își pune,
 Cu glas de valuri potolite, minuni de Radu Negru spune.
 Din inima Craiovei, Neamul Basarabeștilor se scoală
 Cu sfatul mare-al bătrânimii, cu toți pandurii mai de fală,
 Cu prapurile înnodate pe grele șnururi de mătasă,
 Cu viers de naiuri și-alăute, și cu urări din casă 'n casă.
 Pe drumuri lungi convoiul crește și fuge vremea mai curând,
 Sosesc la porțile Domniei, potop de steaguri fluturând.
 Atunci din turlă, lin și mistic, un clopot bate cadentat,
 Cu armonie celelalte depretutindeni astfel bat,
 Ia Radu Negru bunăveste și 'ntâmpină cinstitu'-alai,
 Cu 'nfățișare bucuroasă, cu zâmbet și destoinic grai.
 Semeț cu-o mână răsfirându-și fuiorul bărbii argintii,
 Grăeste Banul și Stăpânul pământului cusut de vii:
 — „Slăvite Domn, podoaba Țării nu poate fi decât întreagă,
 Îți dăruim moșia noastră, ca dimineața cea mai dragă,
 Să lumineze peste veacuri nădejdea ce nu va să moară:
 Să fim un sânge, o credință, stăpâni în vechile hotară,
 Ca nimenea să nu 'ntinezc țărâna sfinților străbuni,
 Cu pași vrăjmași, cu simț de fiară, cu-avânt de 'nfometați lăstuni;
 Ci neamul nostru, tot mai harnic, mai înțelept și mai cucernic,
 Să 'nchege vastă 'mpărație cu fii din fii de soi puternic...“
 Spre cer, cu brațele urcate, frăție jură și se nchină,
 Mulțimea plânge 'nfiorată de atâta dragoste divină.

Așa Muntenia cunoaste străvechiul nașterii izvod,—
 Primește-ne credința, Sfinte, ca abur cald din proaspăt glod.

(Psaltirea Românilor).

Preot Gh. Vasilescu-Znagoveanu
 Malu-lalomița

FILME

(Universul No. 172 din 28 Iulie 1927)

Principesa Elena sosise în Chișinău. Un congres al unei mari societăți devotate exclusiv propagării sentimentelor de caritate beneficia de președinția acestei femei cu suflet în adevăr princiar, către care dragostea poporului se'ndreaptă ca un val de imensă duiosie.

A doua zi, urma să se officieze la Catedrală un serviciu divin, cu acel ritual desăvârșit și emoționant pe care nu-l uită nimeni din acei cari au asistat la o slujbă religioasă în superba biserică a capitalei Basarabiei.

În ajun, A. S. R. face o vizită arhiepiscopului Gurie.

— Înalt Prea Sfinte, la ce oră va începe serviciul ?

— La orele 9, Alteță Regală

— Programul șederii mele aici este foarte încărcat. Trebuie să vizitez toate așezămintele. De aceea, mă văd în imposibilitate de a veni înainte de orele 10.

— Alteța Voastră Regală va fi de față la restul slujbei, care va dura mai mult.

— Dar ați putea să-mi spuneți, Înalt Prea Sfinte, dacă Sfânta Evanghelie se va citi înainte sau după orele 10 ?

— Cred că înainte, Alteță Regală.

— Atunci, Înalt Prea Sfinte, voi ruga să se modifice programul stabilit și voi veni dela început.

Principesa Elena a asistat la întreg serviciul divin, păstrând în tot timpul o ținută impresionantă prin simplitatea Sa.

Din când în când, A. S. R. îngenuchia, dar aceste manifestațiuni de smerenie nu coincideau întotdeauna cu îngenucherile mulțimei din biserică.

Arhiepiscopul Gurie, conducând serviciul cu autoritate și distincție, urmărea totul și pe fața sa rotundă s'a așezat o mulțumire din ce în ce mai mare.

La sfârșit, Prelatul, înaintă spre Principesa Elena și-i zise emoționat:

— Alteță Regală, eu sunt preot bătrân... Am văzut multe și am întâlnit mulți în viața mea... N'am văzut niciodată un profan, să cunoască atât de bine serviciul nostru... Aș putea zice, că nici teologii n'ar fi observat toți cu atâta precizie prescripțiunile ritualului... Ați îngenuchiat, Alteță Regală, ori de câte ori scrie la cartea sfântă că așa trebuie să se facă, și n'ați îngenuchiat niciodată când serviciul nu o cerea... Să trăiți, Alteță Regală.

MISTERUL „MANEI CEREȘTI“

—Doi savanți germani pretind că au aflat origina „manei cerești“—

Doi profesori germani, d-rul Fritz Bodenheimer și d-rul Oscar, pretind că au rezolvat problema atât de controversată a manei cu care evreei s'au hrănit în pustiu după exodul lor în Egipt.

Cei doi profesorii s'au dus în Iulie trecut, în fruntea unei importante misiuni științifice, în peninsula Sinai spre a deslega, — așa afirmă ziarele germane, — misterul manei cerești.

Într'una raport trimis din Ierusalim, cei doi profesori afirmă că mana n'ar fi decât secrețiunea unor insecte cari trăiesc pe tamarini. Aceste insecte produc un fel de lichid dulceag, de o limpezime cristalină. De îndată ce secrețiunea este abundentă, picăturile cad pe pământ unde formează un produs albicios de mărimea unei alune. Abundența manei este subordonată ploilor de iarnă. Dacă ploaia cade din belșug, beduinii pot recolta zilnic cantități variând între 3 — 3 jum. kgr.

(Universul)

PARTEA OFICIALĂ

EPISCOPIA CONSTANȚA **Consiliul Eparhial. Secția Administrativă.** **PROCES VERBAL No. 2276**

Sedința din 30 Iulie anul 1927

Președinte

P. S. Episcop GHERONTIE

Secretar General

Preot, Nicolae V. Paveliu

Referent Preot Grigore Dumitrescu.

Prezenți următorii consilieri: Preot Anastase Popescu Murfatlar, Pr. Iulian Constantinescu Constanța, Pr. Dumitru Dobre Călărași, Pr. Gheorghe Ionescu Călărași și Pr. Nicolae Paveliu Constanța.

În ordinea de zi-e discutat și aprobat

1) Th. No. 1298.

Cererea d-lui Pictor Vasile Georgescu din Str. Brânduși No. 3 București prin care solicită încuviințarea de a picta biserici în cuprinsul acestei eparhii.

Referatul fiindu-i defavorabil, întru cât D-sa cererea n'a însoțit-o de nici un act certificat din partea altor chiriarhi, constatator că ar fi specialist în această artă, și că n'a prezentat cel puțin un model de care Consiliul luând cunoștință să poată aprecia de i se poate sau nu încuviința învoirea de pictură bisericească.

P. S. Episcop propune și Consiliul în unanimitatea aprobă, a i se respinge cererea numitului Domn, comunicându-se că dacă mai prezistă în dorința sa, să se prezinte la Sf. Episcopie spre a executa două tablouri ce îi vor fi indicate.

-) Th. No. 1571.

Cererea d-lui N. Alexandrescu pictor din satul Caratai, Com. Chiostel Jud. Constanța, de a i se da voie să picteze bisericeii în cuprinsul eparhiei.

P. S. Episcop în baza referatului defavorabil pentru aceleași

motive ca și d-lui Vasile Georgescu, propune și Consiliul în unanimitate aprobă a i se respinge cererea, iar dacă voește a căpăta o asemenea autorizațiune, să se conformeze dispozițiunilor chiriarhale adică, să se prezinte la Sf. Episcopie spre a executa două icoane.

3) Th. No.

Cererea pictorului Grigore Pelinescu de a i se da autorizație de a lucra pictură, în bisericile din această eparhie.

Din referat reeșind că solicitatorul pe lângă actele ce a prezentat de aptitudinile sale în arta picturii bizantine-fresco, mai posedă ca certificat și un act de mulțumire din partea Casei Regale, prin care i se aduce laude și mulțumiri de felul cum a știut să-și desvolte talentul cu ocazia pictării bisericii din *Broșteni*, proprietatea Majestății Sale Regelui Ferdinand I, fapt pentru care i s'a decernat și ordinul Steaua României în gradul de cavaler. P. S. Episcop propune și Consiliul *aprobă*, în unanimitate numitului Domn învoirea de a picta biserici în întregul cuprins al Eparhiei, conformându-se tutulor dispozițiunilor luate de Consiliu și anume: să înainteze din lucrările sale pentru Pinacoteca palatului episcopal două din lucrările sale din cele mai de seamă, cum și a plăti fondului episcopal, la lucrările angajate cota de 10%

4) Th. No. 1642

Cererea locuitorilor din Comuna Horia, Plasa Lehliu Jud. Constanța prin care cer ca satul lor, întrucât trece de peste 350 familii se li se declare parohie și să li se dea un preot.

Referind Pr. Gr. Dumitrescu este de părere să li se facă cunoscut numiților enoriași ca să li se poată satisface cererea, să îndeplinească următoarele formalități:

- 1) Să asigure casa parohială, construind-o sau cumpărând-o.
  - 2) Să prezinte un tablou statistic de toți capii de familie.
  - 3) Să prezinte certificatul perceptorului de terenul ce posedă pentru muncă.
  - 4) Să prezinte un Certificat că au biserică în bună stare de funcționare.
  - 5) Să dovedească printr'un act că parohia de care se va deslipi rămâne cu cel puțin 200 familii.
- (i) Să prezinte consimțământul parohului pentru înființarea noiei parohii. Toate acestea verificate de Protopopul respectiv căruia i se vor trimite lucrările.

Față de dreapta cerere și de expunerea referentului, P. S. Episcop având în vedere Statutul pentru organizarea bisericii din care se vede că Ministerului îi este greu de a înființa noi parohii pe seama sa, dar că acolo unde se îndeplinesc condițiunile arătate de referent, și locuitorii comunelor ce vor să aibă parohii pe lângă îndeplinirea condițiunilor de mai sus. își iau angajamentul ca pe a lor șocoteală să retribue și salariul personalului bisericesc, cu foarte mare ușurință li se poate face parohie, propune și consi-

liul aprobă cererea numiților locuitori dacă se vor conforma acestor condițiuni și când li se va prezenta și un candidat de preoție sau preot doritor de a le fi păstor să prezinte și un contract legalizat prin care se leagă a respecta aceste condițiuni.

Totdeauna Consiliul delegă pe Păr-Director al Cancelariei Episcopale ca atât prin revista oficială „Tomisul” cât și cea populară să publice în termeni cât mai explicativi modul cum trebuie să procedeze doritorii satelor de a-și înființa parohii pe seama lor.

Raportul Protoiereului Jud. Durostor prin care arată că parohia Acadânlar numărând numai 45 capi de familie, așa că unui preot fiindu-i greu a rezista la o așa mică parohie, opinează, ca această parohie Acadânlar să fie desființată și cele 45 familii să fie atașate parohiei Cercovna la o foarte mică depărtare, iar în schimb să se înființeze parohie în Com. Bugeac acelaș Județ a cărei populație este mai mare de 200 capi de familie. Mai propune ca la această nouă parohie să fie numit Preotul Constantin Pantazi, care servește de un an această comună, fără a avea retribuție de la stat, iar preotul parohiei desființate să ceară o altă parohie din cele vacante, pentru care de altfel de nenumărate ori și-a exprimat dorința.

Referentul opinează ca parohia Acadânlar să nu fie desființată, iar dacă locuitorii din Com. Bugeag vor să-și facă parohie pe contul lor, să se conformeze întru totul dispozițiilor arătate și la Th. No. 162.†

P. S. Episcop însă propune și Consiliul *aprobă*, desființarea parohiei Acadânlar ca una ce nu mai îndeplinește condițiunile, având numai 45 familii. De asemenea aprobă atât înființarea unei noi parohii în comuna Bugeag acelaș Județ, a cărei populație creștină este de peste 250 familii, iar ca paroh al ei numește pe preotul Constantin Pantazi, care încă de 1 an a deservit acest sat fără salariu. Preotul Petre Coicewschi parohul parohiei desființate, după cum ș'a manifestat dorința să ceară a fi numit la una din parohiile vacante și anume: Uzulchioi, Seanova sau Satu Nou. Aceste mișcări se vor face pe ziua de 1 August a. c.

5) Th. No. 1243

Raportul Protoiereului Jud. Durostor prin care arată că de comun acord, motivați că au parohiile apropiate și ambele prea mici, Preoții Ioan B. Popescu paroh al bis. din Com. Antimova și Toma Popescu paroh al bis. din Com. Vischioiu, solicită contopirea acestor parohii într-una, la Antimova rămânând paroh la parohia astfel contopită, preotul Ioan B. Popescu. Prin contopirea acestor două parohii, pentru ca drepturile parohiei desființate Vischioi să nu se peardă, să se înființeze o nouă parohie în Com. Gârlița, care are o populație de 334 familii alipindu-se și satul Gârlița cu o populație de 170 familii, îndeplinind condițiunile întru cât are și casă parohială și locaș de biserică în bună stare.

Referentul e de părere ca să aprobe conclusiunile raportului Protoiereului de Durostor.

Prea Sfințitul Episcop avânt în vedere relatările protoierelui; având în vedere aprecierile Referentului; având în vedere cererea preoților și a locuitorilor din ambele parohii de a se contopi arătatele parohii într'una; având în vedere acceptarea scrisă a preoților ca unul și anume I. B. Popescu să rămână paroh la contopita parohie Antimova, iar preotul Toma Popescu dela desființata parohie Vișchioiu să ceară a fi numit la altă parohie vacantă, propune și Consiliul aprobă,

1) Ca parahiile Antimova și Vișchioiu să se contopească într'una.

2) Ca preotul Ioan B. Popescu să rămână ca paroh al acestei parohii contopite, pe ziua de 1 August a. c., iar preotul Toma Popescu parohul desființatei parohii Vișchioiu, conform angajamentului luat, să ceară a fi numit la una din parahiile vacante din Județul Durostor.

6) Th. No. 588.

Cererea preotului Constantin A. Popescu din parohia Sargilar Jud. Durostor, prin care arată că având copii de școală, să fie mutat la parohia Calipetrova unde parohul actual zice Cucernicia Sa este bătrân și nu poate deservi sigur această parohie destul de mare.

Referentul arată că suplicantul spune un neadevăr că parohul dela Calipetrova este bătrân și nu și poate îngriji parohia; totuși ținând socoteală și de greutățile sale, să fie mutat la o parohie vacantă mai în apropiere de vre-un oraș.

Prea Sfințitul Episcop propune și Consiliul aprobă ca preotul Constantin A. Popescu, paroh al bisericii din Comuna Sargilar să fie mutat pe 1 August a. c., de la acea parohie la parohia Satu Vechiu Județul Durostor, parohie devenită vacantă prin mutarea preotului Alexandru Suzeanu la biserica Catedrală din Turtucaia, încă dela 1 Ianuarie a. c.

7) Th. No. 1391 și 1860

Cererile preoților: Vasile Heroiu paroh la Ciamurlia Județul Caliacra, și Ioan R. Serban supranumerar la parohia Hoșcadeni acelaș județ, de a fi mutați la vacanta parohie „Sfântul Gheorghe” din Urbea Caverna.

Referentul opinează ca să fie admisă cererea preotului Ioan R. Serban, ca unul ce e supranumerar și plătit de comună. Solicitatorul mai îndeplinind condițiunile de a i se încredința această parohie și pentru faptul că e Institutator, cum și un bun slujitor al altarului, deoarece ce a servit biserica ca cântăreț timp de 15 ani.

Prea Sfințitul Episcop propune aprobarea concluziunilor Referentului, și Consiliul în unanimitate aprobă numirea preotului Ioan R. Serban fost supranumerar la parohia Hoșcadeni Județul Caliacra, la vacanta parohie „Sfântul Gheorghe,” din Urbea Caverna pe ziua de 1 Iulie a. c.

9) Th. No. 224.

Adresa Patriarhiei, Consiliul Central Bisericesc, prin care față de greutățile mari pe care le întâmpină preoțimea ortodoxă și peste tot slujbașii bisericii noastre din lipsă de locuințe parohiale, comunică că va interveni la Ministerul de Interne, care la rândul său să dea tot concursul parohiilor ce voesc a'și zidi casă de locuire.

Referentul opinează ca această adresă să fie publicată întocmai în Revista oficială „Tomis-ul“ pentru ca preoțimea din cuprinsul întregii eparhii, să ia cunoștință de aceste dispozițiuni.

Prea Sfințitul Episcop propune și Consiliul aprobă concluziunile Referentului.

Alt ne mai fiind nimic în ordinea de zi ședința se ridică la orele 8 seara.

Pentru care s'a încheiat prezentul proces-verbal.

Președinte † **GHERONTIE**

Director **Ic. Gr. Dumitrescu** Secretar General **Pr. N. Paveliu**

Membrii: Pr. Iulian Cenantinescu, Pr. Anastase Popescu, Pr. Dimitrie Dobre, Pr. Gh. Ionescu Călărași, Pr. Niculae Paveliu.

EPISCOPIA CONSTANȚA

Consiliul Eparhial „Secțiile în plen“.

PROCES VERBAL

No. 2251

Ședința din 30 Iunie anul 1927

Președinte **P. S. Episcop GHERONTIE**

Secretar General Preot **NICULAE V. PAVELIU.**

Referent Preot **GR. DUMITRESCU**

Prezenți următorii consilieri :

Domnii: Vasile Lepădatu și Ioan Roman din Constanța, cum și Preoții Iconomi: Anastase Popescu Murfatlar, Iulian Constantinescu Constanța, Dumitru Dobre Călărași, Gheorghe Ionescu idem, Ioan Grigorescu Constanța. Bucur Zăinescu Bazargic, Ioan Roșculeț Constanța, Diaconul Alexandru Dobrescu Călărași, și Pr. Niculae Paveliu Constanța.

Membrii fiind în număr P. S. Episcop declară ședința deschisă.

La ordinea zilei:

1) Th. No.

Oferta D-lor Teodorescu și Chiru de a vinde Sf. Episcopii o tipografie.

Se dă cetire memoriului D-lor Teodorescu și Chiru din care reese că D-lor se oferă a înființa pe lângă Sf. Episcopie o tipografie în care scop pun la dispoziție un număr de trei mașini tipografice, un boston, una mașină de cusut, una mașină de perforat, 2755 Kgr. diferite litere, mobilierul necesar cum și instalația cu motor electric, toate în valoare de lei 1.354.100. — în următoarele condițiuni:

a) Tipografia se pune la dispoziția Sf. Episcopii timp de doi ani

b) Tipografia va purta titlul de tipografia „Tomis a Episcopii C-ța.

c) Va fi condusă de noi ca specialiști;

d) Din beneficiul nett, Sf. Episcopie va lua 10%.

e) Toate imprimările întregii eparhii, vor fi date spre executarea tipografiei „Tomisul“.

f) Tipografia va fi instalată în subsolul palatului.

g) Sf. Episcopie va înființa o librărie care va fi condusă tot de D nii Teodorescu și Chiru de la care Sf. Episcopie va lua un beneficiu de 10% din netto de câștig, chiria librăriei plătindu-se din tipografie.

h) După expirarea celor 2, ani tipografia se va pune pe acțiuni de către Sf. Episcopie.

Această tipografie poate fi cumpărată propriu de Sf. Episcopie; iar pentru aceasta, D l Teodorescu propune:

Pentru ca această tipografie să fie livrată de casa grafică modernă sau de grafo-tip, va trebui să li se dea un acout de 20 la sută adică lei 250.000. — 300.000. — dar cum Sf. Episcopie nu dispune de fonduri. lucru de care d-nii oferanți zic că-l știu, propun următoarele:

1) Să se pună la loterie automobilul d-lor pentru suma de 250.000. lei din care Sf. Episcopie va lua 100.000. — Primii bani pe care ii va încasa Sf. Episcopie chiar peste cota de 100.000, — să se dea primul acout fabricii de litere pentru a le turna imediat, iar restul până la 300.000. — să se ia din încasările calendarului pe 1928 pe care îl vor pune în lucru imediat, așa că până la 1 Noembrie să fie gata în 50.000. exemplare a 5 lei bucata, ar fi încă 250.000 lei din care n'ar costa pe Sf. Episcopie de cât cel mult 80-90 mii lei manoperă și hârtie.

Recapitulând sumele propuse de mai sus ar fi de plătit pentru întreaga tipografie lei 1.255.000.

Acompt	{ dela automobil	100.000
	{ dela calendare	170.000

ar rămâne Lei 985.000 sumă ce se va aran-

ja de d-lor să fie plătită prin eşaloane lunare sau trimestriale față de furnizori în termen de 18 până la 24 luni fără dobândă.

Tipografia va lua ființă până la 15 Octombrie cel mai târziu în palatul Sf. Episcopii și va începe să funcționeze plătinduse sin-

gură din lucrările ce le va efectua fie pentru eparhie, protopopii sau parohii, fie prin lucrări particulare, care după un calcul bine făcut de d-lor ca tehnicieni tipografi, s'ar ridica la un venit brutt de 1-1 200.000 lei anual, din care ar rămâne un venit nett de 4-50.000 lei anual.

Așa dar, înființarea acestei tipografii nu va greva bugetul Sf. Episcopiei, nu va îngreuna pe P. C. Protopopi sau preoți în contribuțiunile anuale, ci se va plăti singură. Ce se cere doar cucernicilor părinți? doar nișică bună voință în desfacerea biletelor de loterie și a calendarelor mai din timp.

Această tipografie instalată va avea o valoare reală de peste 1.500.000 — lei, dacă s'ar voi să se vândă de Sf. Episcopie.

Față de această ofertă în urma discuțiilor urmate și pe baza referatului cum că nu ar fi timpul acum al înființării unei asemenea tipografii: că din valoarea sumelor din ofertă se garantează numai partea oferanților; loteria automobilului propus a-l ceda, neprezentând seriozitate și neintrând în cadrul lucrărilor bisericesti, jocurile la noroc, P. S. Episcop pune la vot respingerea acestei oferte ca neserioasă și Consiliul aprobă respingerea aceste oferte pe dea întregul a d-lor Teodorescu și Chiru.

Th. No. 641

Raportul protoderiei Județului Caliacra prin care comunică pentru producția lumânărilor de ceară a pus bazele unei societăți, care la rândul său înființează în orașul Bazargic o fabrică sub denumirea de «Fabrica de lumânări Sf. Apostol ANDREI» cu scopul de a produce și aproviziona bisericile și particularii cu lumânări de ceară curată.

Pe baza articolului No. 82 din Statutul Societății cere binecuvântarea și aprobarea consiliului de administrație compus din 9 membrii.

P. S. Episcop arată cât de mare importanță are o fabrică de lumânări de ceară curată și cum din societatea ce va înființa fabrica va trebui a face parte preoții întregii eparhii, care cu toți aderă și subscriu a fond câte 1.000. lei și conform articolului din Statut este de neapărată trebuință ca această societate cu fabrica ei să fie eparhială și deci să se înființeze în Constanța, Sediul Episcopal. Pentru aceasta Noi nu aprobăm concluziile arătatului raport ci vă rog pe D-voastră și pun la vot să aprobați ca această societate cu fabrica ei să ea ființă aici, în care scop Păr. Director se va ocupa atât cu elaborarea statutelor cât și înscrierea tutulor preoților din eparhie ca membrii societari, după ce societatea și fabrica dela Bazargic va fi lichidată, funcționând fără aprobarea Noastră.

În urma discuțiilor urmate, consiliul aprobă în unanimitate propunerea Prea Sfințitului Episcop instituind o comisiune compusă din

Părintele Director, Preot Zăinescu și d-nii Lepădatu și Roman care să se ocupe cu elaborarea statutelor până la 1 Decem-

brie a. c.. dupa care apoi se va face o adunare generală atât pentru modificarea și aprobarea statutelor cât și pentru alegerea Consiliului de administrație pentru că atât societatea cât și fabrica să ia ființă.

Th. No. 1307

Raportul Protoieriei a II Urziceni cu rezultatul anchetei făcută în comuna Sărățenii-Noi județul Ialomița pe baza reclamațiunii Protosinghelului Epifanie Crăciun pictor autorizat, cum că cu ocazia învoiălei asupra prețului picturii bisericești pe care Cuvioșia Sa se angaja să o picteze, consilierul parohial al acelei biserici, d-l Gheorghe Popescu cu care trata ar fi vorbit vorbe de ocară la adresa preoților în general, a prea Sfințitului Episcop actual, necruțând nici chiar memoria răposatului întru fericire Episcop Ilarie.

Din anchetă, din Raportul prea Cucernicului Protoierie și din declarația Domnului Gheorghe Popescu, Consilier parohial, reeșind că acest caz nu ar fi atât de grav după cum se plânge reclamantul, și deși referentul este de părere că acest domn consilier să fie destituit, Prea Sfințitul Episcop în dorul ce-l are ca în biserică să nu domnească decât dragoste și pace și că chiar dacă ar fi reale acuzațiile aduse numitului consilier, totuși pe baza principului evangheliei că datori suntem să iertăm de șapte zeci ori câte șapte ce-or ce cad în asemenea păcate, propune și Consiliul în unanimitate aprobă ca: Domnul Consilier parohial Gheorghe Popescu din Comuna Sărățenii-Noi Județul Ialomița, să vină a cere iertare Prea Sfințitului Episcop care în înalta-i înțelepciune a pledat în favoarea sa, comunicându-i-se de această a noastră dispoziție prin Protoieria respectivă.

La adunarea consiliului în plen ne mai fiind nimic la ordinea zilei, sesiunea se ridică la ora 5 p. m. rămânând în continuare de lucru secția administrativă Bisericească, care de asemenea are de rezolvat diferite cereri etc.

Pentru care s'a încheiat prezentul proces verbal.

Președinte, ✝ GHERONTIE

Director Ic Gr. Dumitrescu

Secretar General Pr. N. Paveliu

Membrii: Vasile Lepădatu, Ion Roman, Preot. Anastase Popescu Pr. Iulian Constantinescu Pr. Dumitrie Dobre, Pr. Ion Grigorescu Pr. Bucur Zăinescu Pr. I. Roșculeț Diaconul Al Dobrescu Pr. N. V. Paveliu Pr. Gh. Ionescu Călărăși.

Spicuri din Revistele Bisericești

Crucea No. 40—50.

Câteva condee între cari și al Păr. Diacon A. N. Constantinescu se plâng de „exercițiul de pietate” îndurat de președinții de cercuri din Grupa dela Căldărușani eparhia Bucureștilor sub conducerea Părintelui Ionescu Marin.

Credem că părintele delegat al Sf. Mitropolii a fost în vederea ordinului primit, dând *grupa* în primirea P. C. Stareț, întrucât era vorba de o *exercitare de pietate*,

Foarte natural, ca părintele Marin să nu aibă un plan în această direcție, în care „era lipsit de experiență, căci bănuim că nici odată nu s'a gândit să dea lecții de omfalopsihie știind că poporul nostru este lipsit de orice închinare spre misticism.

Caracteristica Românului este activitate nu aihilaren.

Încă o hotărâre *din biurou*, care trebuia să... eșuieze.

Reglementarea postulul în Grecia în toate zilele de Miercuri și Vineri. În București zadarnic vei lua în rând toate Restaurantele, căci nicaieri nu vei putea găsi mâncări de post în vre-o Vineri.

Să fim obiectivi cere Părintele An. Chelaru dela Buzău și să ne demascăm toate păcatele.

Cocheți sau jerpeliți, la bal, sau în scrânciob, frații preoți continuă să se arată *în toate colțurile vieții*. Articolul l-au redat și ziarele politice. „Lupta” îl intitulează „Cu fetele în scrânciob”. „Ar fi de lipsă,, . . . exercitare de pietate.

Iluzii spulberate intitulează Pr. St Florescu indignarea sa contra măsurii ce s'a luat prin anularea legii de armonizare a salariilor, promulgată sub guvernul Averescu.

Probabil că tot sporul ce trebuia să primească funcționarii, s'a cheltuit cu preparativele colaborării acelei legi și n'a rămas nimic pentru ei, decât „iluziile” sporurilor actuale.

Cea mai greu încercată este preoțimea cari, cu salarii ridicule, sperau să-și îmbunătățească soarta, primind și salariul de învățător complet.

În grea situație se află preoții din din Cadrilater — toți învățători —, aduși aci cu făgăduiala că vor primi ambele salarii întregi. Ministerul Instrucțiunii chiar le recunoscuse dreptul acesta și l-au primit astfel până în Iulie. Acum vor fi nevoiți — spre nenorocirea lor — să restituie și ce-au primit. De nu se va îndrepta situația, mulți amenință cu părăsirea parohiilor.

Fântâna dela Smeeni.

Nu ne mirăm că are puteri vindecătoare. Și în Eparhia noastră avem două izvoare minunate: Este fântână dela. . . . . unde P. S. Episcop Gherontie a săvârșit slujba în ziua de Isvorul Tămadurii din acest an, cu care ocazie s'a vindecat o fetiță bolnavă. Cazul este relatat în Rev. Tomis No. luna Mai.

A două fântână este la Cabasacal în Jud. Caliacra, unde locuitorii aleargă să facă alături și o bisericuță.

Strana revista Cântărețească a D-lui Paun Belu, sub titlul „Lipsa de solitudine pentru Cântăreți” semnat de Armin, scrie:

Din Gazeta STRANA

Anonimul Armin ține tot anonime și zilele în cari a citit „darea de seamă”.

Dece nu o fi căutat corespondentul, întreaga dare de seamă în Revista Eparhială „Tomis” de pe Iulie-August și ar fi fost informat exact.

În cazul acela însă, n'ar fi putut rânji către „iscusitul cântăreț psaltichicesc care este F. S. S. Episcopul Tomisului”.

Nu înțelegem tactica urmată de anumiți cântăreți bisericești cari se etalează în apărători ai „năpăstuiților de cântăreți” pe ai căror umeri vor să se ridice împroșcând în preoți și chiar în Episcopi, cum face în acelaș număr D-l redactor Marin Predescu, în articolul „Grija ce ne-o poartă”, care găsește incompatibilitate între noțiunea de „apostolat” și obligațiunea de a ține în cea mai desăvârșită curățene, vestmintele, obiectele sacre, locașul, curtea bisericii, cimitirul.

Mai este revoltat Domnia Sa împotriva întregii activități la care P. S. Episcop Vartolomeu a chemat pe cântăreți alături de preoți. Nouă ni se pare că sunt sentimentele pur ale D-lui redactor. Cântăreții — majoritatea zic — își cunosc menirea lor. Cei din Eparhia noastră au cerut în Congresul ce au ținut în vară la Constanța, să ia parte alături de preoți, la Conferințele de cercuri. Cu noastem cântăreți destoinici muncind alături de preot și la curățenia Sfântului locaș și la activitatea în parohie, fără să mărăe,

Cei ce muncesc la altar, dela altar se hrănesc; cei ce au lăsat altarul, făcând din el numai un serviciu de biurou de 2 ceasuri pe săptămână, vorbesc ca D-l Predescu. Cântăreților! Fratele vostru M. Predescu vă numește: „mărăitorî nesuferiți la strane, vâriți în flențe de lautari de răspântii și cu cunoștințe de precupeți!” Aceste epitete pentru cei ce aveți școală.!!!

Strana nu uită să-și pună deviza:

„Nu își înțelege rostul și menirea lui, nu își cunoaște interesul și datoria lui, cântărețul care nu plătește abonamentul la revista „Strana”.

Noi am înțelege altfel rostul, „Stranii“ : Să-i facă aceluia pe care-l jeleşte, în cadrul programii sale, cultura religioasă și muzicală, vizată de D-nii redactori, cari, ne închipuim că o posedă și apoi să li ceară drepturi.

Găsim că pe acest făgaș merge Cultura“. Dar acolo este meritosul Domn I. Popescu Pasere profesor al școlilor de preoți și cântăreți, care s'a dedicat ridicării clasei cântăreților și a căror soartă, oarecum îmbunătățită fața de trecut, o datoresc numai Domniei Sale, și care luptă pentru buna armonie între preoți și cântăreți, căci numai astfel făcând se poate spera un progres în biserica noastră.

Renășterea No. 8 August a. c. dela Craiova.

Părintele C. Zamfirescu în articolul „Preoția“ ni sevește o doză de balsam reconfortant în munca fără preget și fără recompense pe care ca preoți o săvârșim zi de zi.

Când mai vine încă un frate și-ți mărturisește necazul lui și-l găsești ca este chiar necazul tău, durerea ta, o frație se leagă între tine și el, greutățile ți se par mai mici și o doză de curaj se adaugă la forțele tale ce păreau aproape sleite, ca să începi din nou aceeaș muncă, la care ai fost hărăzit de cel de sus. Extragem :

„Ofițerul nu-și face cazarmă, profesorul școală, sau funcționarul biurul unde lucrează. Numai preotul își face biserica, sau o repară și oricine a făcut o astfel de lucrare știe câte necazuri și umilinte nu întâmpină un preot“ . . . . .

„Priviți pe acești muncitori, cari prin tot felul de intemperii, ale naturii, străbat distanțe lungi pentru a aduce alinare și mângâiere cuiva pentru o recompensă, care de multe ori e sub valoarea unui bacșiș ori chiar la oraș, mergând ceasuri întregi, pe picioare în acelaș condiț uni, pețruca să nu se bucure nici de cea mai mică recunoștină și veți vedea daca aceasta nu este un apostolat . . . . .

„A suporta disprețul bogatului care te speculează, or obrășnicia săracului, care spune că ești dator să-i primești și bacșișul, chiar când tu cu bună credință nu vrei să-i fii cu nimic povară, nu este acesta un apostolat? . . . . .

„Orice funcționar deține o putere și să găsește sub protecția legilor, atunci când onoarea lui este atată, numai bietul preot este obligat să-și facă serviciul chiar când este insultat și subțeroare . . . . .

„Oricine în țara aste are dreptul să critice pe preot și să-l insulte.

„Numai cine îndeplinește această sfântă însăreinare, cine a simțit bucuria când cuvântul i-a fost ascultat, sau răbdând pâna la resemnare când a fost călcat în picioare . . . . . își dă seamă de conținutul noțiunii „apostolat“.

Sfânta Evanghelia dela Matei din nou tălmăcită și din nou tălcuită pentru popor de Părintele I. Mihălescu, apare în aditura zialului „Universul” și costă 12 lei. O recomandăm Preoților.

Biserica și Școala dela Arad No. 37 din 11 Septemarie a. c.

Dece rămână în zilele noastre glasul preotului fără răspuns? se întreabă articolul de fond Părintele Protopop militar Ilie Hociotă.

Vina — zice Sfinția Sa — este a țarinei. Atârnă dela credincioși, ca să-și pregatească inima și sufletul pentru primirea învățaturii dumnezeiești, precum pregătește semănătorul Țarina sa înainte de semănat.

Atunci, cine are vina? Țarina că e pietroasă, sau semănătorul că nu o pregătești?

INFORMAȚII

Asociația Generală a Clerului român ortodox își ține congresul în zilele de 18 și 19 Octombrie a. c. în București, cu următoarea ordine de zi:

- 1) Darea de seamă a Comitetului și depunerea mandatului expirat.
- 2) Discuțiuni asupra greutăților ce se întâmpină cu aplicarea noiei legi de organizare bisericească și
- 3) Căile cele mai bune pentru închegarea desăvârșită a Asociațiunei și modul de funcționare.

*

Ec. I. Roșculeț — referent economic — a fost transferat la parohia Sf. Gheorghe din orașul Constanța, cu începere dela 1 Octombrie a. c., ca paroh, în locul preotului Eraclie Nicolaide, eșit din Eparhie

*

Incepând cu numărul viitor, revista va apare sub o nouă redacție.

Urăm „Tomisului” propășirc.

*

S'a pus sub tipar „Calendarul Eparhiei” și se va trimite în curând la toate parohiile.

*

Se publică vacantă parohia „Sfinții Impărați” din orașul Constanța pe ziua de 1 Octombrie a. c.

Solicitorii vor trimite în termen de o lună dela publicarea vacanței în „Tomisul“ prin protoieria respectivă cererea însoțită de acte, din care să se constate:

- 1) Că e licențiat al Fac. de teologie,
- 2) Că n'a suferit nici o pedeapsă.
- 3) Că a avut o activitate meritorie.

După trecerea acelu termen, toate cererile se vor înainta Sfintei Episcopii spre a fi supuse Consiliului Eparhial.

Ministerul de Război cu No. 8583/1927 a aprobat ca Seminarul să funcționeze în același local, până la 1 August 1928.

TABLOU LITERA A.

Pentru calcularea noului spor de scumpete

Numiri de funcțiuni	București	Urban I.	Urban II.	Rurale
Preot Dr. în teologie	7 040	6,400	6,090	5,440
„ „ cu o gradație	8,140	7,400	7,140	6,290
„ „ „ 2 „	9,240	8,400	7,990	7,140
„ „ „ 3 „	10,340	9 400	8,940	7 990
„ „ „ 4 „	11,440	10,400	9,890	8,840
„ „ „ 5 „	12,540	11,400	10,840	9,690
Preot licențiat	6,540	5,950	5,650	5,050
„ lic. cu o gradație	7,502	6,825	6,481	5,794
„ „ 2 „	8,464	7,790	7,312	6,538
„ „ 3 „	9,426	8 665	8,143	7,282
„ „ 4 „	10,388	9,540	8,974	8,026
„ „ 5 „	11,350	10,415	9 8 5	8,770
Preot cu seminar sup.	4,130	3,760	3,570	3,200
Idem cu o gradație	4,611	4 198	3 986	3,646
„ „ 2 „	5,092	4,6 6	4,402	4,092
„ „ 3 „	5,573	5,074	4,818	4,538
„ „ 4 „	6,054	5,512	5,234	4,984
„ „ 5 „	6,535	5,950	5,650	5,450
Preot cu seminar. inf.	3,430	3,120	2,960	2,650
Idem cu o gradație	3 816	3,480	3,302	2 956
„ „ 2 „	4,202	3,840	3 644	3,263
„ „ 3 „	4,588	4,200	3,987	3,568
„ „ 4 „	4 974	4,560	4 328	3,874
„ „ 5 „	5,360	4,920	4,670	4,180

Diacon cântăreți			
Cântăreți Mitrop.			
Episcopii, orașe, cu șc.	2.770	2.520	2.400
Idem cu o gradație	3.067	2.790	2.656
„ „ 2 „	3.364	3.060	2.912
„ „ 3 „	3.661	3.330	3.168
„ „ 4 „	3.958	3.600	3.424
Paraclisier, Mitrop.			
Episcopii și orașe	1.540	1.400	1.330
Idem cu o gradație	1.705	1.550	1.462
„ „ 2 „	1.870	1.700	1.594
„ „ 3 „	2.035	1.850	1.726
„ „ 4 „	2.200	2.200	1.856
Cântăreți orașe f. șc.			
Idem cu o gradație	1.840	1.680	1.600
„ „ 2 „	2.038	1.840	1.771
„ „ 3 „	2.236	2.040	1.943
„ „ 4 „	2.434	2.220	2.113
„ „ 4 „	2.632	2.400	2.284
Cântăreți cu școală în com. rurală			
Idem cu o gradație			710
„ „ 2 „			786
„ „ 3 „			862
„ „ 4 „			938
			1014
Cântăreți fără școală în comunele rurale paraclisieri organişti			
Idem cu o gradație			350
„ „ 2 „			388
„ „ 3 „			426
„ „ 4 „			764
			502
Paraclisieri mănăstiri			
Cântăreți mănăstiri			350

NOTA.—Din sumele de mai sus se scade retribuiunea netă primită de funcționarul respectiv în luna Aprilie a. c., inclusiv indemnitatea de chirie pentru cei dela oraș, iar restul se diminuează cu 20% și ceea ce rămâne constituie noul spor de scumpete care se plătește cu începeră dela 1 Mai a. c.

Acest spor de scumpete se trece în stat în coloană separată și se aplică impozitul de 4% și 8%.

T A B L O U

de comisiunile alese prin remaniere de adunarea
Eparhială a sf. Episcopii în adunarea ordinară
de la 22 Maiu 1927

<p style="text-align: center;">I.</p> <p style="text-align: center;">In Congresul Național</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Econom Ioan Grigorescu. 2) " Const. Popescu. 3) Domnul Const. Banu. 4) " Simion Mehedinți 5) " Ioan F. Buricescu. 6) " D-r Alex. Pilescu. 	<p style="text-align: center;">IV</p> <p style="text-align: center;">Supleanți</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Preot Bucur Zăinescu. 2) Domnul Gheorghe Chiajna 3) " Iulian Petrescu <p style="text-align: center;">V</p> <p style="text-align: center;">Consistoriul Mitropolitan</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Econom Gheorghe Rădulescu
<p style="text-align: center;">II</p> <p style="text-align: center;">Secția Adm-tivo-Bisericească</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Econom Nicolae V. Paveliu Referent 2) " Anastase Popescu. 3) " Iulian Constantinescu 4) " Dimitre Dobre. 5) " Vasile Slivneanu. 6) " Gheorghe Popescu 7) " Grigore Dunitrescu Referent cooptat 8) " Gheorghe Ionescu idem idem 	<p style="text-align: center;">VI</p> <p style="text-align: center;">Supleant</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Econom Gheorghe Ionescu <p style="text-align: center;">VII</p> <p style="text-align: center;">Consistoriul spiritual Eparhial</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Econom Ioan Ciolca 2) " Ioan Ciocan 3) " Alex. Alexandrescu
<p style="text-align: center;">III</p> <p style="text-align: center;">Comisiunea Culturală</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Econom. Ioan Grigorescu Referent 2) " Gheorghe Comana 3) Domnul Ioan N. Roman. 4) " Gheorghe Toma 5) " Petre Șt. Popescu. 6) " Jean Dinu. 	<p style="text-align: center;">VIII</p> <p style="text-align: center;">Supleanți</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Econom Toma Protopopescu <p style="text-align: center;">IX</p> <p style="text-align: center;">Comisiunea Economică</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Econ. Ioan Roșculeț Referent 2) Diaconul Alex. Dobrescu 3) Domnul Ilie Ghibănescu 4) " Aurel Buttu 5) " Ioan B. Munteanu 6) " Vasile Lepădatu

X		9) Domnul	Niculae Drumef
Supleanți		10)	" Enrich Voinescu
1)	Domnul Const. Naumescu	11)	" C-tin Dumitrescu
2)	" Dr. Gh. Bârzănescu	12)	" Zaharia Holevici
XI		13)	" Eugeniu Răducu
Membri Eparhiali		14)	" Ioan Cămărășescu
1	Pr. Econ. Gheorghe Popescu	15)	" Dancu Cogeabașef
2)	Preot Econ. Sofie Popescu	16)	" Gheorghe Teodorescu
3)	Domnul Ilie I. Nicolau	17)	" Gheorghe Ionescu
4)	" Virgil Andronescu	18)	" Vasile Dobrescu
5)	" Nicolae Chirescu	19)	" George Perlea
6)	" Nicolae N Roșculeț	20)	" Ilie Constantinesc
7)	" Dumitru Gheorghiu	21)	" Militiade Theodoru
8)	" Gheorghe Păcuraru	22)	" Theodor Poenaru
		23)	" Ioan C. Munteanu
		24)	" Petre St. Popescu

Mișcări în personalul preoțesc TRANSFERĂRI

1) Cuc. Preot Ion R. Șerban, a fost transferat pe 1 Iulie a. c. de la parohia Ghelengic Jud. Caliacra ca paroh al bisericii Sfântul Gheorghe, din Cavarña, același județ.

2) Preotul Dumitru G. Popescu, deservent la filială Arnaut-Cuius-Cadievo județul Caliacra, a fost transferat pe 1 Iulie a. c. ca paroh al vacantei parohii Echiscea acelaș județ.

4) Cuviosul Ierom Vitalie Munteanu a fost transferat pe 1 August a. c., de la parohia Gălbiori județul Constanța ca paroh provizoriu la Broșteni-Noi, Județul Ialomița.

DIMISIUNI

1) C. Preot C. Șerbănescu, a demisionat pe ziua de 1 Octombrie corent, din postul de paroh al parohiei „Smirna“ județul Ialomița.

2) C. preot Eracle Nicolaide a demisionat pe ziua de 1 Octombrie corent, din postul de paroh de la parohia Sf. M. Gheorghe din municipiul Constanța, eliberându-se cartea canonică de eșire din Eparhie.

Numiri de Cântăreți

1) Cântărețul Cațâr Vasile, numit pe 1 Iulie a. c. la parohia Chioseler, județul Constanța.

2) Cântărețul Dincă Ilie, numit pe 1 Iulie a. c. în postul I, la biserica parohială din comuna Adamclisi, județul Constanța.

3) Cântărețul D. Soare, numit provizoriu, pe 1 Septembrie a. c., în postul II la biserica parohială din comuna Brătianu, județul Ialomița.

4) Cântărețul Vișan M. Antonie, numit pe 1 Septembrie a. c. în postul I la parohia Hasarlâc, județul Caliacra.

5) Cântărețul Andrei Stan Ștefan, numit pe 1 Septembrie a. c. în postul II la parohia din comuna Bordușelu-Ialomița.

6) Cântărețul Aurelian Enescu, numit pe 1 Iulie a. c. la parohia comunei Bucu-Ialomița.

DECESE

1) Cântărețul Ivan Stoianof, de la parohia Cadichioi județul Durostor, a încetat din viață în ziua de 19 Iunie a. c., din care cauză postul se declară vacant.

TABLOUL

Parohiilor vacante, în Eparhia Constanța

Protoeria I-a Jud. Constanța

1. Ațegu	Com.	Mulciova.
2. Demircea	„	Demircea
3. Gargalâc	„	Gargalâc
4. Tatlageac	„	Tatlageac

Protoeria II-a Hârșova Jud. C-ța

1. Carol I	„	Carol I
2. Săcele	„	Săcele
3. Capugiu (Ercheseș)		Mușlubei
4. Gălbiori	„	Gălbiori
5. Potur		Potur

Protoeria I-a Călărași Jud. Ialomița

1. Gagieni	Hagieni
------------	---------

Protoeria II-a Urziceni Jud. Ialomița

1. Broșteni	Com.	Broșteni-Noi
2. Cotorca		Urziceni
3. Crasanii		Crasanii
4. Crunții		Crunții
5. Giurgeni		Giurgeni
6. Iazu		Iazu
7. Smirna		Smirna
8. Luciu		Luciu
9. Ulești		Condești
10 Grindași		Grindași

Protoeria Durostor

1. Uzulchioi	Uzulchioi
2. Seanova	Seanova
3. Haschioi	Haschioi

BIBLIOGRAFIE

Dimitrie I. Goga : *Școala ardeleană în Muntenia și Moldova* (Biblioteca „Semănătorul“ Arad, No. 171. Lei 5).

În broșura aceasta, una din multele broșuri folositoare, publicate de Biblioteca „Semănătorul“ dl. Dimitrie I. Goga face un succint istoric al activității școalei ardeleni în Moldova și Muntenia, scoțând în evidență rolul pe care l'au avut învățații ardeleni în lupta de renaștere națională în Principatele Dunărene și apoi în România de ieri. Sunt lucruri pe care ar trebui să le știe toți bunii români, mai cu seamă în aceste vremuri de criminală dușmănie între frați.
